

dets parter blive arbejdet videre med problemerne omkring forsikringen. Regeringen er således indstillet på at finde frem til en administrerbar ordning, hvorefter arbejdsgiveren skal betale ved kortvarige hjemsendelser, hvor den ansatte vender tilbage til virksomheden. Det er klart, at det vil indgå i disse overvejelser, om arbejdsgiveren bør betale, når sådanne hjemsendelser skyldes vejret.

I forbindelse med lovforslaget overvejes det i øjeblikket, om vejrligsdagpengene skal omfattes af den ændring, der går ud på, at dagpenge inden for en uge kun kan udbetales, hvis de udgør dagpenge for mindst en dag. Dette spørgsmål er endnu ikke afklaret.

Spørgsmål 39:

Af hvilken årsag betragter ministeren ikke arbejdsfordelingsordninger som et angreb på respekten for arbejdsloshedsloven i lighed med adgangen til supplerende understøttelse?

Svar:

Til spørgsmålets formulering skal jeg indledningsvis bemærke, at jeg ikke på noget tidspunkt har givet udtryk for, at jeg betragter adgangen til supplerende dagpenge som et angreb på respekten for arbejdsloshedsloven. Jeg betragter tværtimod adgangen til supplerende dagpenge som en helt nødvendig ting til sikring af, at der gennem arbejdsloshedsforsikringen gives medlemmerne en erstatning for tabt arbejdsfortjeneste.

Det jeg har talt om er, at uilsigtet anvendelse af de supplerende dagpenge ligesom anden uilsigtet anvendelse af loven er til skade både for arbejdsloshedsloven og for de kollektive overenskomster.

Det er heller ikke sådan, at jeg betragter arbejdsfordelingsordninger som specielt ønskelige. Sådane forholdene er på arbejdsmarkedet i øjeblikket, mener jeg imidlertid, at der bør være en vis mulighed for sådanne ordninger. Lovforslaget går ud på at sikre, at arbejdsfordelingsordninger kun kommer i stand, når såvel parterne som det offentlige under inddragelse af arbejdsmarkedsnævnerne finder det hensigtsmæssigt, og at de kun får den varighed, som findes hensigtsmæssig.

Ad § 1, nr. 10:

Spørgsmål 40:

Hvordan vil de samlede indtjeningsforhold for løsarbejdere m. fl. blive påvirket af dette forslag?

Spørgsmål 41:

Finder ministeren ikke, at forslaget forrykker forholdene, hvorpå indgåede overenskomster for løsarbejdere m. fl. hviler?

Spørgsmål 42:

Hvordan agter ministeren at sikre, at arbejdsgiverne holder arbejderne skadesløse ved gennemførelsen af denne del af lovforslaget?

Svar:

Forslaget til § 59, stk. 2, der skal gælde ikke alene for løsarbejdere, men for alle på arbejdsmarkedet, indebærer, at timer ud over 40 timer i en uge overføres til den følgende uge, hvorved muligheden for at få udbetalt dagpenge under ledighed i den følgende uge nedsættes.

Som hovedregel kan timeoverførsel kun ske fra en uge til den følgende uge. Har et medlem således i f. eks. 3 uger i træk arbejdet i 60 timer om ugen, skal der ved ledighed i den 4. uge kun overføres de 20 »overskydende« timer fra den 3. uge.

I atypiske arbejdsforhold, hvor perioder med meget arbejde veksler med perioder uden eller med kun lidt arbejde, har arbejdsdirektøren dog mulighed for at fastsætte regler, hvorefter fordeling af timer kan ske over en længere periode.

Den foreslåede regel tager således ikke sigte på at »ramme« løsarbejdere, men har til formål at hindre, at medlemmer, der har mulighed for at tilrettelægge deres arbejde således, at de arbejder mange timer i nogle uger og holder fri i andre uger ind imellem, supplerer deres »normale« arbejdsindtægt med dagpenge.

De samlede indtjeningsforhold for arbejderne, derunder løsarbejdere, vil kun blive påvirket af forslaget, såfremt arbejdet fordeles sig som beskrevet ovenfor.

Den foreslåede regel forekommer regeringen rimelig ud fra den betragtning, at arbejdsloshedsdagpengene skal bruges til at give erstatning for mistet arbejde i indtil det antal timer, der er det normale på arbejdsmarkedet, nemlig 40 pr. uge.